

Esta vesprada no he pogut estar més de mitja hora veient una insofrible [pel·licula](#) ianqui sobre uns terroristes que amenaçaven al president imperial amb el virus de l'èbola. l'eslògan estrella dels diàlegs és el de sempre: "Estats Units no negocia amb terroristes". La veritat, era com si en eixe moment estigués escoltant a l'aznar i al Bush entonant la [cantil·lena](#) de sempre. I ep!, que no era a l'urdaciana TV1 sinó a Telecinco on s'havia programat, d'aquesta forma, recordar al personal que el messiànic Carod-Rovira és una persona roïna i indesitjable perquè aquesta setmana ha intentat negociar amb els terroristes. Per favor... Em pense que els directors de campanya militar del PP, que ja és molt ben conegut com el Partit de la Propaganda, telefonaren l'irredempt Berlusconi per tal que durant la migdiada d'aquest dissabte es programara esta cinematogràfica [caguerà en floretes](#) i que tota la ciutadania ibèrica se l'engolira.

d'altra banda, parlant de cinema, aquesta nit es celebra la cerimònia dels premis de l'*Academia de Cine* espanyola, amb l'entrega dels premis Goya, marcats pel [rebombori](#) que ha orquestrat el PP per la nominació del [documental](#) *La pelota vasca. La piel contra la piedra*, de Julio Medem. Després de llegir la [carta oberta](#) del director basc, em queda molt més clar del que ja ho tenia: que les víctimes del terrorisme no són només els assassinats d'eTA sinó també els qui tracten de fer de la paraula un pont per a l'enteniment i la concòrdia, que també són víctimes els qui tracten d'establir el diàleg entre totes les parts confrontades. De tot açò, allò resulta més dur i inhumà és que siga la pròpia Associació de Víctimes del Terrorisme la que tinga que executar l'encàrrec d'assetjar al director basc. Quan les víctimes comencen a ser botxins...